

नटः, ¹ नटी, नटः-नाटः,	निनटिषुः,	नानटः ;
नटितव्यम्, नटयितव्यम्-नाटयितव्यम्,	निनटिषितव्यम्,	नानटितव्यम् ;
नटनीयम्, नटनीयम्-नाटनीयम्,	निनटिषणीयम्,	नानटनीयम् ;
नाट्यम्, नट्यम्,नाट्यम्,	निनटिष्यम्,	नानट्यम् ;
ईषन्नटः- ² दुर्नटः-सुनटः ;	—	—
नट्यमानः, नट्यमानः-नाट्यमानः,	निनटिष्यमाणः,	नानट्यमानः ;
नाटः, नटः-नाटः,	निनटिषः,	नानटः ;
नटितुम्, नटयितुम्-नाटयितुम्,	निनटिषितुम्,	नानटितुम् ;
³ नट्टिः, नटना-नाटना,	निनटिषा,	नानटा ;
नटनम्, नटनम्-नाटनम्,	निनटिषणम्,	नानटनम् ;
नटित्वा, नटयित्वा-नाटयित्वा,	निनटिषित्वा,	नानटित्वा ;
प्रणट्य, ⁴ प्रणट्य-प्रनाट्य,	निनटिष्य,	नानट्य ;
नटम् २, } ⁵ नटम् २-नाटम् २, } निनटिषम् २, }		
नटित्वा २, } नटयित्वा २-नाटयित्वा २, } निनटिषित्वा २, }		
		नानटम् २ ; }
		नानटित्वा २. }

(658) “ नट अवस्पन्दने ” (X-चुरादिः-1545. अक. सेद्. उभ.)

अयं घातुः न णोपदेशः । ‘ णोपदेशास्त्वन्द् नाट् ’ इति पर्युदासात् ।
 अतः, ‘ उपसर्गादसमासेऽपि—’ (8-4-14) इति णत्वं सोपसर्गे न भवति ।
 ‘ अवस्पन्दने ’ इत्येके ।

1. पचाद्यच्चि गौरादिपाठात् (4-1-41) स्त्रियां ङीष् ।
2. ‘ दुरः षत्वणत्वथोरुपसर्गत्वप्रतिषेधो वाक्यः ’ (धा. 1-4-60) इति वचनात् णत्वं न । एवं णोपदेशघातुषु सर्वत्र हेयम् ।
3. ‘ तितुन्न—’ (7-2-9) इतीग्निषेधे, ‘ छुना छुः ’ (8-4-41) इति छुत्वम् ।
4. ‘ ह्यपि लघुपूर्वात् ’ (6-4-56) इति णेरयादेशः ।
5. ‘ चिण्णमुत्तोर्दीर्घोऽन्यतरस्याम् ’ (6-4-93) इति णमुत्परि णौ दीर्घविकल्पः ।